

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 3Tos/19/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2117011979
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 02. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Stanislavská
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2018:2117011979.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Stanislavskej a sudcov JUDr. Janky Klčovej a JUDr. Rastislava Kresla, v trestnej veci vedenej proti odsúdenému P. A., o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Trnava, zo dňa 10.11.2017, sp. zn. 3PP/131/2017, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 20.02.2018 v Trnave, takto

rozhodol:

Podľa § 193 odsek 1 písmeno c/ Trestného poriadku sa sťažnosť odsúdeného P. A., nar. XX.XX.XXXX, z a m i e t a.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením okresný súd rozhodol tak, že podľa § 66 odsek 1 písmeno b/, ods. 2 Trestného zákona žiadosť odsúdeného P. A., o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody zamietol. Okresný súd svoje zamietavé stanovisko odôvodnil tým, že posudzujúc žiadosť odsúdeného o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody zistil, že pre pozitívne rozhodnutie v jeho prospech nie sú splnené podmienky uvedené v § 66 odsek 1 písmeno b/ Trestného zákona. Odsúdený síce splnil prvú zákonnú podmienku, že vykonal potrebnú časť z výmery uloženého trestu odňatia slobody, nespĺnil však prvú materiálnu podmienku, a to, že počas doterajšieho výkonu trestu preukazuje schopnosť viesť riadny život, a to plnením svojich pracovných i mimopracovných úloh. Taktiež, len čiastočne splnil druhú materiálnu podmienku, t. j. dôvodné očakávanie vedenia riadneho života odsúdeného na slobode. V tomto rozsahu zohralo zásadnú rolu to, že odsúdený už v minulosti bol niekoľkokrát súdne trestaný a ani predchádzajúce odsúdenia naň nemali dostatočný prevýchovný účinok. Okresný súd nie je toho názoru, že v prípade podmiennečného prepustenia odsúdeného by mohol spoľahlivo konštatovať, že odsúdený povedie riadny život.

V prípade odsúdeného P. A., podľa názoru okresného súdu s poukazaním na jeho trestnú minulosť, riziko recidívy je príliš vysoké. Taktiež prihliadol na závažnosť a charakter spáchanej trestnej činnosti a v zmysle odpisu registra trestov aj na sklony odsúdeného k páchaniu trestnej činnosti, kedy bol odsúdený 3-krát súdne trestaný. Preto nemožno jednoznačne vyvodiť záver, že výkon trestu odňatia slobody má na odsúdeného kladný vplyv v tom smere, že na slobode bude viesť riadny život, nakoľko sa jedná o osobu, ktorá sa opakovane dopúšťa trestnej činnosti, resocializačná prognóza odsúdeného nie je priaznivá z dôvodu, drogovej závislosti, opakovanej neúspešnej protitoxikomanickej liečby, základné vzdelanie, spáchaný zločin. Zároveň poukázal na správanie sa odsúdeného počas výkonu trestu odňatia slobody, ktoré bolo kolísavé a ustáilo sa až po 01.06.2017. Podľa názoru okresného súdu sa jedná o krátku dobu na to, aby odsúdený preukázal svoje polepšenie, respektíve, aby objektívne mohlo byť konštatované, že správanie má gradujúcu tendenciu v pozitívnom zmysle.

Proti uzneseniu okresného súdu podal zákonom stanovenou lehote sťažnosť odsúdený P. A. (č. I. 27), ktorú prostredníctvom svojho obhajcu do konania sťažnostného súdu aj bližšie odôvodnil (č. I. 31).

V odôvodnení sťažností uviedol, že sa nestotožňuje s rozhodnutím súdu I. stupňa ktorý v napadnutom rozhodnutí konštatoval, že u odsúdeného nie sú splnené podmienky na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody. Poukázal pri tom na to, že výkon trestu odňatia slobody je pre neho

dostatočným ponaučením. Uvedomil si svojho protiprávneho konania a pre neho je najpodstatnejšie, že jeho rodičia ho aj naďalej podporujú a zo strany otca mu bola ponúknutá práca v jeho firme. Nesúhlasí s resocializačnou prognózou uvedenou v hodnotení riaditeľa ústavu, ako aj v napadnutom uznesení. Z týchto dôvodov navrhuje sťažnostnému súdu, aby napadnuté uznesenie súdu I. stupňa zrušil a podmiennečne ho prepustil na slobodu, prípadne, aby vec vrátil súdu I. stupňa na opätovné konanie a rozhodnutie.

Krajský súd v Trnave ako nadriadený orgán na podklade včas a riadne podanej sťažnosti, podľa § 192 ods. 1 písmeno a/, b/ Trestného poriadku preskúmal správnosť výrokovej časti napadnutého uznesenia, ako aj konanie, ktoré jeho vydaniu predchádzalo a zistil, že sťažnosť odsúdeného nie je dôvodná. Z pripojeného spisu okresného súdu sťažnostný súd zistil, že:

- odsúdený vykonáva tresty odňatia slobody, ktoré mu boli uložené rozsudkom Okresného súdu Zvolen zo dňa 29.07.2015 sp. zn. 3T/89/2015 pre zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1 Trestného zákona vo výmere 3 (tri) roky so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia a trestným rozkazom Okresného súdu Zvolen zo dňa 19.01.2015 sp. zn. 1T/3/2015 pre prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona a iné, úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 8 (osem) mesiacov s podmiennečným odkladom na 18 (osemnásť) mesiacov. Dňa 29.06.2016 nariadený výkon trestu.

- predpokladaný koniec trestu má mať vo veci 3T/89/2015 dňa 28.04.2018 a vo veci 1T/3/2015 dňa 28.12.2018.

- lehotu podľa § 66 odsek 1 písmeno b/ Trestného zákona splnil dňa 28.08.2017.

- z registra trestov vyplýva, že odsúdený bol 3-krát súdne trestaný (vrátane dvoch aktuálnych odsúdení) za násilnú trestnú činnosť.

Krajský súd v rámci prieskumnej povinnosti vyplývajúcej mu z citovaného ustanovenia preskúmal postup súdu I. stupňa pri rozhodovaní o žiadosti odsúdeného o podmiennečné prepustenie a dospel k záveru, že tento postupoval správne a v súlade so zákonom, keď zistil, všetky rozhodné skutočnosti pre svoje rozhodnutie, tieto vyhodnotil individuálne i vo vzájomných súvislostiach podľa § 2 odsek 12 Trestného poriadku a dospel k správne záveru, že sťažnosti odsúdeného nie je možné vyhovieť.

V napadnutom uznesení okresný súd v súlade s ustanovením § 176 odsek 2 Trestného poriadku rozviedol všetky základné právne skutočnosti, na základe ktorých mal za to, že žiadosti odsúdeného o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody nie je možné vyhovieť. Krajský súd sa s dôvodmi uvedenými v napadnutom uznesení stotožňuje a v podrobnostiach na ne odkazuje.

Na to, aby mohol byť odsúdený podmiennečne prepustený z výkonu trestu odňatia slobody je v zmysle § 66 ods. 1 Trestného zákona nevyhnutné, aby okrem formálnej podmienky, spočívajúcej vo vykonaní zákonom určenej dĺžky trestu, súčasne splnil aj dve materiálne podmienky, ktoré spočívajú v tom, že svojim správaním vo výkone trestu preukázal polepšenie a zároveň možno od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život.

Okresný súd správne zistil, že odsúdený splnil formálnu podmienku na podmiennečné prepustenie a zároveň správne a v súlade so zákonom posúdil nesplnenie materiálnych podmienok.

Z hodnotenia odsúdeného riaditeľom ÚVTOS možno zistiť, že sa len prispôbil podmienkam výkonu trestu, avšak jeho správanie nepreukazuje polepšenie (len dve disciplinárne odmeny - pričom vo výkone trestu aj spolu s väzbou je od 02.09.2015), v takej miere, ktorú by bolo možné zohľadniť pri rozhodovaní o podmiennečnom prepustení. Navyše sa u odsúdeného vyskytli menej závažné nedostatky v jeho správaní, ktoré sa stabilizovali až od 01.06.2017, kedy u neho neboli zaznamenané negatívne poznatky v jeho správaní a vystupovaní.

Okresný súd rovnako správne a v súlade so zákonom konštatoval neexistenciu druhej materiálnej podmienky, pretože trestná minulosť odsúdeného odôvodňuje obavu, že v prípade podmiennečného prepustenia nebude viesť riadny život a opätovne sa dopustí trestnej činnosti.

Aj krajský súd považuje sťažnosť odsúdeného za nedôvodnú už len pre tú skutočnosť, že skúsenosť s jeho predchádzajúcim spôsobom života nesvedčí v prospech novej prognózy, že by v prípade prepustenia na slobodu viedol riadny život. Krajský súd dodáva, že odsúdený počas pobytu na slobode nevedol riadny život, napriek tomu, že bol odsúdený na podmiennečný trest odňatia slobody a bola mu daná šanca na polepšenie sa, túto nevyužil a opakovane sa dopustil ešte závažnejšej trestnej činnosti, teda je možné oprávnené konštatovať, že jeho trestná činnosť pokračovala aj napriek predchádzajúcim odsúdeniam.

Odsúdenia z minulosti zohľadnil krajský súd pri hodnotení osoby odsúdeného a jeho sklonov k páchaniu trestnej činnosti a dospel k záveru, že ani predchádzajúce výchovné tresty nespĺnili očakávaný prevýchovný účel.

Vzhľadom na trestnú minulosť odsúdeného sťažnostný súd má za to, že jeho náprava a celkové pozitívne pôsobenie na jeho osobu je možné len počas pobytu vo výkone trestu odňatia slobody, pričom podmieneným prepustením z výkonu trestu odňatia slobody by nebol naplnený jeden zo základných účelov trestu, ktorým je ochrana spoločnosti pred páchatelmi trestných činov.

Krajský súd teda nezistil žiadne dôvody pre zmenu napadnutého uznesenia, ktoré by boli v prospech odsúdeného, preto jeho sťažnosť zamietol ako nedôvodnú v zmysle § 193 ods. 1 písmeno c/ Trestného poriadku.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.